

Maegaard: Der er et Forslag blandt de nu til Behandling værende Skattelove, som er berørt af flere af de ærede foregaaende Talere, det er det Forslag, der angaar Ejendomsskylden. Det findes omtalt i § 2 i Forslag til Lov om Forlængelse af forskellige Loves Gyldighed, hvorefter Bestemmelserne i § 2 i Lov Nr. 671 af 21. December 1918 angaaende Forhøjelse af Ejendomsskylden til Staten for Aaret 1918—19 kommer til at virke i Aaret 1920. Jeg vil gerne fremkalde i Erindringen, at den Gang vi havde denne Lov til Behandling sidst paa Aaret 1918, var enkelte af dette Tings Medlemmer lidt i Tvivl om Rækkevidden af den Lov, vi den Gang vedtog. Jeg formoder, at den højtærede Finansminister erindrer, at der i Udvalget rejstes Spørgsmaal om, hvorvidt Resultatet af denne Lov kom til at stemme med Begrundelsen af Forøgelsen af Promillen til Ejendomsskyld. Enkelte Medlemmer af Udvalget hævdede nemlig, at den Forhøjelse, der her var Tale om, ikke alene vilde ramme det Aar, for hvilket Vurderingen til Ejendomsskyld blev udsat, men tillige en Del af det Treaar, for hvilket Vurderingen af 1916 gjaldt. Saa vidt jeg erindrer, hævdede derimod den højtærede Finansminister, ligesom han gjorde ved Begrundelsen, at naar man forhøjede Ejendomspromillen, var det, fordi Ejendomsvurderingen blev udskudt og Statskassen derved gik Glip af en Del Ejendomsskyldskat, som ellers vilde fremkomme ved en forhøjet Vurdering. Med denne Begrundelse krævede den højtærede Finansminister, at vi skulde stemme for Lovforslaget, som det var. Det viste sig imidlertid, at kort Tid efter, at Lovforslaget var vedtaget, udgik der fra Finansministeriet Ordre til samtlige Amtstuer om at beregne Forhøjelsen ikke alene for det Aar, hvor Vurderingen af 1916 skulde virke ekstraordinært, men ogsaa for det sidste Halvaar af Treaaret. Det var ikke under den Forudsætning, Loven blev vedtaget, og jeg ønsker derfor at gøre opmærksom paa, at der her sikkert paa en eller anden Maade foreligger en Fejltagelse enten i Begrundelsen eller i Opfattelsen fra de forskellige Sider. Nu foreligger der et Forslag om, at de samme Regler, som blev vedtaget i Loven af 21.

December 1918, skal gælde et Aar til. Jeg har ikke noget imod, at der betales denne forøgede Ejendomsskyld, men jeg ønsker at gøre opmærksom paa, at den kommer til at virke for et Halvaar af den nye Vurderingsperiode, saa at den oprindelige Begrundelse for Promillens Forhøjelse derved er ganske bortfaldet. Man kan sige, at Ejendomsskyld ogsaa er et Grundlag at skaffe Staten forøget Indkomst paa, og som et saadant kan den maaske begrundes for Tiden, men jeg maa sige, at af de indirekte Skatter, om hvilke vi for Tiden har Forslag liggende paa Tingets Bord, er der ingen mere uretfærdig end Ejendomsskylden, thi den rammer i meget faa Tilfælde Skatteevnen, saaledes som den bør, den beskatter i Flæng Ejendomme efter deres Værdi uden Hensyn til Ejernes Skatteevne i øvrigt.

Der er et andet Forhold, jeg gerne i samme Forbindelse vil gøre opmærksom paa, det er, at Ejendomsskylden efterhaanden er blevet Grundlaget for næsten alle de sognekommunale og alle de amtskommunale Skatter for Landdistrikternes Vedkommende, og disse Skatters Forøgelse gennem Aarene, særlig gennem Krigsaarene, har været procentvis mindst lige saa stor som Forøgelsen af Skatterne til Staten. Og er det i det hele uheldigt at beskatte uden Hensyn til Skatteevnen, saa er det ogsaa uheldigt at forøge den Skattebyrde saa stærkt, som der her er Tale om. Jeg siger ikke dette, fordi jeg har det mindste imod, at man betaler 2 pro mille eller 1,65 pro mille, men kun for at gøre opmærksom paa, at Grundlaget for denne Beskatning er saa uretfærdigt, som vel tænkes kan, og den oprindelige Begrundelse for dens Etablering er ikke i og for sig nu til Stede.

Finansministeren (Brandes): Jeg mener at kunne indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Forholdet er jo det, at alle Partiernes Ordførere har tilsagt mig dette, at de her til Behandling værende Skattelove vil blive fremmet i indeværende Rigsdagssamling. Fra tre Sider er Løftet givet paa den Maade, at man gaar med til at vedtage dem uændrede i den af Folketinget givne Affattelse; det konservative Folkeparti har stillet sig noget ander-